

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικὸν		Ἐξωτερικὸν	
Ἐτησίαν	δρ. 10.—	Ἐτησίαν	φρ. 10. 12. 50
Ἡμηνίαν	5.50	Ἡμηνίαν	5.50
Τριμηνίαν	3.—	Τριμηνίαν	3.50

Ἄν συνδρομαί ἀρχίζονται τὴν 1ην ἡμέρας τοῦ μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΘΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 13 Ὀκτωβρίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
Φόλλα προσηγομένων ἑτών, λεπτά 21

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐρμούλου ἀρ. 28, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Ἔτος 40ον. — Ἀριθ. 46

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυστηριώδης ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΙ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

— Ἄν ὡς αὐτὸν τὸ πρωί, εἴπαγε, ἴδεν βροῦμε νὰ τοῦ δώσουμε κινὸ δραστήριον ἀντιπυρετικόν, θὰ πεθάνῃ!

Κι' εἰσέλασε ἡ νύκτα, — ἡ τελευταία ἴσως νύκτα τοῦ καλοῦ, τοῦ γενναίου, τοῦ ἔξυπνου ἐκείνου παιδιοῦ, ποῦ ὄλοι τὸ ἀγαποῦσαν σάν παιδί τους! Τὸ μόνο γιατρικὸ ποῦ ἦταν γιὰ τὴν τρομερὴ ἐκείνη ἀρρώστεια, τὸ μόνο εἰδικὸ φάρμακον ποῦ μπορούσε νὰ τὴν νικήσῃ, δὲν ὑπῆρχε στὸ νησί!

Τὴ νύκτα ἐκείνη τῆς 8 πρὸς τὴν 9 Δεκεμβρίου, ὁ Χάρμπερτ εἶχε τὸ δυνατώτερον παραλήρημα. Τὸ σηκώτι του εἶχ' ἐξογκωθῆ φοβερά. Κι' ὁ ἐγκεφαλὸς του εἶχε περᾶσθαι σὲ τέτοιον βαθμὸν, ὥστε ἦταν ἀδύνατον νὰ γνωρίσῃ κανένα.

Θὰ ἴδουσε ὡς αὐτοῖς; ἢ θὰ πέθαινε πρὶν τοῦ ἔλθῃ κι' ἡ τρίτη προσβολή; Τὸ φοβούταν πολὺ. Ἡ δυνάμεις του ἦταν τόσο ἀσθενημένες, ὥστε σὰ διαλείμματα τῶν κρίσεων, ἐπῆρθε σὰ νεκρός.

Κατὰ τῆς τρεῖς τὸ πρωί, ὁ Χάρμπερτ εἶβγαλε μιὰ κραυγὴ τρομερὴ. Ὁ Νάβ, ποῦ ἀγωνιόυσε κοντὰ του, εἶδε τὸ σῆμα τοῦ ὄλο νὰ σπαράξῃ ἀπὸ δυνατοὺς σπασμούς. Καὶ τρομαγμένος, ἔτρεξε στὸ διαπλανὸ δοματίον, ἄπου ἀργυνοῦσαν οἱ σύντροφοί του.

Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Τόπ ἐγαύησε παράξυνα...

Ἐπιβήσαν ὄλοι στὸ δοματίον τοῦ Χάρμπερτ, καὶ πρὸσπαθοῦσαν νὰ τὸν κρατήσουν, γιὰτι ἤθελε νὰ πεταχθῆ ἀπὸ τὸ κρεββάτι του. Ὁ Γεδεών Σπίλεττ τοῦ εἶχε πιάνῃ τὸ χεῖρ κι' αἰσθάνονταν τὸν σφυγμὸ τοῦ λίγο-λίγο νῆνεβαίνῃ.

Πέρασαν ἐτσι δύο ὄρες. Ἡ ἀκτίνες τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου ἀρχισαν νὰ φατίζουσι τὰ δοματία τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. Ἐίχε ἡμεροῦσι μιὰ θανατοῖα ἡμέρα κι' ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἐμελλε νὰ εἶνε ἡ τελευταία τοῦ δυστυχομένου Χάρμπερτ.

Μιὰ ἀκτὴν γλύστρησε ὡς τὸ τραπέζι ποῦ ἦταν κοντὰ τὸ κρεββάτι.

Ἄξαφνα ὁ Πέγκροφ, μὲ μιὰ κραυγὴ εἶδαε ἕνα πρᾶγμα ἀπάνω στὸ τραπέζι ἐκεῖνο (*). Ἦταν ἕνα μακροῦλό κοντάκι, ποῦ στὸ σκέπασμά του διαβάζονταν αὐτὲς ἡ δύο λέξεις: **Θετικὴ κινήσις.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἀνεξήγητο μυστήριον. — Ἡ ἀνάγκη τοῦ Χάρμπερτ. — Πιὰ μίση πᾶν νησιοῦ εἶχαν νὰ ἐξελενθίσουν. — Ποσοτικαίσις γιὰ τὴν ἀναχώρησι. — Ποσὴν ἡμέρα. — Ἡ νύκτα. — Ἀδύνατον ἡμέρα. — Παθημαίσις μέσα στὸ δάσος. — Στὸ ἀφρονεῖν τῆς Σαύρας.

(*) Ἰδὲ εἰκόνα ἐξοῦ φύλλου, σελ. 245.

Ὁ Γεδεών Σπίλεττ πήρε τὸ κοντὶ καὶ τὸ ἄνοιξε. Εἶχε μέσα κρυσθὰ διακοσαριά κόκκους μιᾶς-σκόνης λευκῆς. Τὴν ἐδοκίμασε στὸ στομάχι. Ἡ μεγάλη πικράδα τῆς δὲν μπορούσε νὰ τὸν ἀπατήσῃ. Ἦταν τὸ πολὺτιμο ἀλκαλοειδὲς τῆς κίνης, τὸ δραστηριώτερον ἀντιπυρετικόν.

Χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμή, ἔτρεπε νὰ δώσῃ ἀπ' αὐτὴ τὴ σκόνην στὸν Χάρμπερτ. Πῶς βροθήκε ἀπάνω στὸ τραπέζι, αὐτὸ θὰ τὸ ἐξετάσῃ ἀργότερα.

— Καρὸ! ἐφώνησε ὁ Γεδεών Σπίλεττ. Σὲ λίγες στιγμῆς, ὁ Νάβ ἔφερε ἕνα φλιτζάνι γεμάτο. Ὁ Γεδεών Σπίλεττ ἔτριβε μέσα εἰς τὸν καρὸ ὡς δεκαοκτὼ κόκκους κίνης — δηλαδὴ ἕνα περίπου γραμματίριον, — κι' ἔκαμε τὸν Χάρμπερτ νὰ τὸν πιῇ.

Ἦταν ἀκόμη καιρός. Γιατι ἡ τρίτη προσβολὴ δὲν ἦλθε τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Καί, μπορούμε νὰ προσθέσουμε, δὲν θὰ ἐρχοῦνταν ποτε!

Ἀμέσως οἱ ἀποικιοὶ ἀρχισαν νὰ ἐλπίζουσι, οἱ ὁ Χάρμπερτ ἐσώθηκε. Ἡ μυστηριώδης δυνάμεις εἶχε φαγερωθῆ καὶ πάλι, καὶ σὲ στιγμή μάλιστα ποῦ ὄλοι ἦταν ἀπ' αὐτὴ ἀπελπισμένοι!

Ἦστερ' ἀπὸ λίγες ὄρες, ὁ Χάρμπερτ κοιμοῦνταν ἡσυχώτερος. Οἱ ἀποικιοὶ μπόρεσαν τότε νὰ μιλήσουσι γι' αὐτὸ τὸ περιστατικόν. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ἄγνωστοῦ ἦταν φαγερώτερη παρὰ ποτε. Ἀλλὰ πῶς κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ, τὴ νύκτα, στὸ Γρανίτινον Παλάτι; Αὐτὸ ἦταν δλοσδιόλου ἀνεξήγητον!

Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, κατὰ τρεῖς ὄρες, ὁ Χάρμπερτ ἀπαύειν τὸ κινεῖο του. Τὴν ἄλλη ἡμέρα, ἦταν καλλίτερα. Βέβαια, δὲν εἶχε γιατρευθῆ ἀκόμα, γιὰτι αὐτοὶ οἱ νακοῦθες πύργοι ἔχουν σιγὰ ἐπικινδύνους ὑποδοχάς. Τὰρα ὅμως ποῦ εἶχαν τὸν γιατρικόν, μπορούσαν νὰ μὴ τῆς φοβούνται. Καὶ τὸ κοντάκι νὰ ἐπιτελεσθῇ, ὁ Ἄγνωστος θὰ τοὺς ἐστέλνε κι' ἄλλο.

Ἡ ἐλπίδες δὲν τοὺς ἐγέλασαν. Ἦστερ' ἀπὸ δέκα μέρες, τὴν 20 Δεκεμβρίου, ὁ Χάρμπερτ πῆκε εἰς τὴν ἀνάργωσι. Ὡς αὐτὸ τὸ διάστημα, καμμία προσβολὴ Ἦταν, ἀλλῆθαια, ἀκόμη ἀδύνατος κι' ἔτρεπε νὰ

ὑποβληθῆ σὲ δίαιτα ἀσθητάτατη. Τη-γορα ὅμως θὰ δυνάμεινε, γιὰτι εἶχε, ὄλο μόνο κρᾶσι καλὴ, ἀλλὰ καὶ χαρὰ κτήρα. Ἦταν εὐπειθὴς καὶ ὑπομονητικὸς. Ὅτι τοῦ ἔλεγον, τὸ ἔκανε χωρὶς ἰδιοτροπίαις, χωρὶς παραξενιῆς. Ἐπειτα εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃ καλὰ!

Ὁ Πέγκροφ ἐμοῦσε μ' ἀνθρώπο ποῦ τὸν τρώβησαν ἀπὸ ἐνα βάραθρον. Ὁδὲς-ὄρες, ἀπὸ τὴ μεγάλη του χαρὰ, ἔκαμε σάν τρελλός. Ἐξάφνα, ὅμα πέρασε ἡ ὄρα τῆς τρίτης προσβολῆς, ἔτριβε τὸν ρεπόρτερ στὴν ἀγκυλίαν του τόσο δυνατῶς, ποῦ πῆγε νὰ τὸν πνίξῃ. Κι' ἀπὸ τότε δὲν τὸν εἶπαγε παρὰ γιατρός: Ὁ γιατρός Σπίλεττ!

Ἔμενε τώρα νὰ μάθουν καὶ τὸν γιατρὸν τὸν ἀληθινόν.

— Θὰ τὸν μάθουμε! ἐβεβαίωσε ὁ ναύτης. Φαντασθῆτε ὅμως τι σφιχταγκάλισμα τὸν περιέμενε κι' αὐτόν, ἂν ποτε ὁ καλὸς Πέγκροφ τὸν ἐβλεπε μπροστά του!

Ὁ Δεκέμβριος ἐτελείωσε καὶ μαζί του τὸ ἔτος 1867, ποῦ τόσα δεινὰ εἶχε φέρῃ στους ἀποίκους τῆς Λίγκολν. Μπῆκαν στὸ 1868 μὲ ὠραῖο καιρὸ, μὲ ἔσθῃ μεγάλη, μὲ θερμότητα τροπικὴ, καὶ μόλις τὴν ἐμετολίαις ἡ θάλασσα αἶθα. Ὁ Χάρμπερτ ἐαναγεννηθῆναι κι' ἀπὸ τὸ κρεββάτι του, τοκοθετημένον κοντὰ ἐς ἕνα παράθυρον τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ, οὐφοῦσε τὸν ὑγιεινὸ ἐκεῖνο ἀέρα, ποῦ τοῦ ἐπαύεινε σιγὰ-σιγὰ τὴν ἔσθῃ καὶ τὴ δύναμιν.

Ἀρχισ νὰ τρώῃ καὶ φαγνιάσθηε πια τὶ ὠραία φαγία, ἐλαφρὰ καὶ νόστιμα, τὸς ἐμαγεύερε τώρα ὁ Νάβ. Ὁ Πέγκροφ, λιχουδὴς πάντα, τὰ ἐξήλεσε.

— Νὰ μὴν ἀρρωστοῦσα κι' ἐγὼ! εἶπαγε. Ὡς ὄλο αὐτὸ τὸ διάστημα, οἱ καταδίκαι δὲν εἶχαν φαγὴ καθόλου στὰ περίχωρα τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. Ἀπὸ τὸν ἄστυον καμμία εἶδρον κι' ἂν ὁ μηχανικός κι' ὁ Χάρμπερτ διατηροῦσαν ἀκόμη τὴν ἐλπίδαν νὰ τὸν ἐναορθούσι, οἱ σύντροφοί τους δὲν εἶχαν πᾶ ἀμφιβολία, οἱ δὲ δυστυχομένους ἐκεῖνος ἦταν τώρα νεκρός.

(Ἐπιτελὴ συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

* Ὁ Πέγκροφ κατέβηκε μ' ἕνα σκαμνί...

τά με Σπερμ. Λόβ., Έθν. Λάβ., Αθή. Εδζωνάκι, Αθήνη, Αργιοβιολ., Αργουτσ., Όδυσσέα, Φέντον—ο Τραυματίας του Μπιζανίου με Δόν Κιζόν. Ψυχ. του Απειρ., Τριμη. Τουφέκι—ο Όδυσσεύς με Ανατέλ. Σελ., Κυθέρειαν, Βαση κ. Αμφο., Μανόν, Μαριηολαν, Κυλλημιάν, Βαρωνίδα, Ναυτιόπαιδα, Αδάν. Ελλάδ., Ουετροπ. τ. Δέξ., Αγαλ. τ. Έλευθ. Δστ. τ. Βέγα.—το Προσωπικόν του Εδζέινου με Ίδωσ. Προσκ., Αλφο. Πηρόν., με θλούς του Διοσκουδιού Αστύρο; Αλοάρα—ο Δόν Κιζόνης με Αεγονάτιην, Αρ. Σανθούλ., Μυστηρ. Διαβάκ., Γαλαξία—το Χρυσομαλλόν Δέρας με Ναυτιόπαιδα, Τριούστ., Κορ. τ. Ρουνοσ., Ωραίο Θαλασσοστ.—ο Έλληνοκύβη Πόδος με Τριμη. Γαλαξία., Σπερ. Λόβ., Αθή. Έλληνα, Αθήναστο Εδζων., Αετρομ. Έλληνοπαιδα, Τρέλλοασ. Τριούστ.—η Γαλαξία Στανφοφόρα με Ήραιδα Έλληνοπ., Ψεντ. Κομιλ., Τιούσιαν, Ζινέτ.—ο Έλληνοκύβη Οδρανός με Τρελλοασ. Φωχό Χαμομ., Κταν. Λάβ.—ο Τελευταίος Παλιούσιος με Κταν. Λάβ., Διαβ. τ. Γεν., Τρελλοασ.—η Έλληνική Κασδιά με Έλευθ. Ελλάδαδα, Διαβ. τ. Γεν., Δόντα τ. Χαρονιάσ.—ο Φασοναμιάς με Σπερ. Λόβ., Φωχό Χαμομ., Ψεντ. Κομιλ., Ραϊόκ., Ιδιόστ., Ίσακ., Σκαδαλιάσαν, Μανόν—το Πατρινό Δουλοδδ με Αθήναίους, Όδυσσέα, Πειραιωτάκ.

Ή Διαπλασις ἀσπάζεται τους φίλους της : Αδελφίμου Έλληνα (βασιλεύς της Α Περ. ὄκ.) Ι. Β. (ἐλήθησαν και μὴ ἀνηνογι·) Ήρωα τῶν Ορεῶν (βασιλεύς σύμφωνοι) Κοριολάνδν (ἦτοι βέβαια) Νέστον (οὐ σταυροί της 408 Γυνίκασ ἀποτειὸν κριτήν τῶν Ἄδων γραμματισομα εἶνε δεκά, ὄχι χαρτίσημα) Τραυματίας του Μπιζανίου (ὄχι δὲ τὸ κρατή; γιὰ τὸ ἐσπαθ. ἀχαριστιῶ) Ναυτιμία τῶν Σπετῶν (βασιλεύς 31—45) Σανθόν Ισπότην (βέβαια δὲ συμπεριληφθεὸν) Μέλλουτα Έφρυρότην (βασιλῆ) Ήρωα τῶν Δολιανῶν (δινωὸ εἰς τὸν ἴδιον Διαγωνισμὸν) Βοσκοπούλαν του Πηλιου (ἀδικοσφο, πρέπει νὰ ἐνακατελήσῃ) Νικητῆν του Μέσρην (ὁ ὄχηγός οὐ πῆραφορεῖ) Αστέρα του Βέγα (ἦτας δικήσ) εἶνε μία ἀπὸ τὰς εὐλιθεράσ πόλει; της Γ.) Νικηφόρον Στφορ (διεβιδάστη) Δοχαταλίου (ἐλαβῶ εἶχε κλέον δημοκρατικὴ) Φασοναμιάν, Παγωμένην Φωτιάν κτλ. κτλ. Ήλν τῶν Αργάριον, Βαρκούλλαν του Αμφρακικῶν (ἐλαβα, εὐχαριστά, βασιλεύς.) Αφελῆ Σανθούλαν, Βαρβαρομ. Ελλάδαδα, Μαγάλην Ἰδιαν, Αερόμητον Έλληνίδα (ἐλαβα, εὐχαριστά.) Ἰωάν. Πατισομ., Σιμη. Γαμβ., Δὸν Κιζόνης, Αδμα Νηρηίδος, Μαγάλην Ελλάδαδα; Μολυβένιον Οδρανός, Χίονε του Μπιζανίου (βασιλεύς.) Εἰς δόσας ἐπιστολάσ διαβά μετὰ τὴν δην Όκτωβ. ἀπακησιω εἰς τὸ προσεχέ.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ
νὰ διαβάζετε και τῶρα περισσοτέρων «Διάπλαση»: Νάγραφέτε παλαιόσ της Τόμουσ. Εἶνε τὸ πλέον ξενογραφικῶν ἀνάγνωσμα μετὰ τὴν μελέτην, ἢ γεγραμμένον κα' ἐπισημαστέρα διασκέδασις διὰ τὰς Κυριακάσ και τὰς ἑαυτάσ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
(Συνέχαιμ του 177ου Διαγωνισμοῦ Ἀδύσων Σεπτεμβρίου—Νομβρίου. Αὐ λύσασ δεκατὶ μέτροσ της 14ης ἀνοσορίου ἀλλὰ και σέσαν της προδοσιῶσ τῶστος, ἐρδσον δὲν δὲ ἔχον ἄλλη δημοκρατικὴ, δίκασ και τὸν προηγουμένον φαλλῶδιον.)

345. Δεξιόχειρος
Ἐκ γράμμα γαλιὰκὸ
Με μία λόρα μιθική,
Τῆσ Εἰρήνησ τὸν θαλιὸ
Συμπαιζίζον στη στιγμή.
Ἐστάλη ὑπὸ της Σανθῆσ Ἑλληνοκυβιάσ

346. Αἰνίγμα
— Του Δημάρχου ὁ πατέρα; εἶνε τὸ μόνο παιδι της μητέρα; μου. Τι τὸν ἔχον τὸν Δημάρχο;
Ἐστάλη ὑπὸ Σκυρ. Μαγῶ

347. Ἀσκήσ
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

348—352. Διαγινή Ἀντονομία
Τὴ ἀνταλλαγῆ ὄσο κατὰ σκευὴν γρηματίων ἐκασίη; τὸν κέτω; λέξων διὰ μιάσ προσωπικήσ ἀντονομιάσ, πάντοτε τῆσ αὐτήσ; νὰ σχηματισθοῦν ἄλλασ τόσαι λέξεισ:

353. Φωνητολόγιον
* * * * *
364. Γρήγοροσ
* * * * *
* * * * *

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 31 και 32
249. Μίνωσ (μῆν, ὄσ.) — 250. Ἰουλόσ—Ἰουλόσ.
251. Σ 252. ΡΑΝΤ-ΚΑΝ (Ράδιον τὸ κλεβειν.) ΧΑΠΗΝ-Τ-ΚΑΙ ΣΑΜΟΣ ΠΗ (Χαλεπόν τὸ ποσιν.) ΙΟΣ ΡΑΚΕΣ, ΔΑΔΟΣ, ΝΑΠΟΛΕΝ, ΤΗΝΟΣ, ΚΕΤΟΥΛΛΟΣ, ΑΠΠΟΣ, ΝΑΝΤΗ—253. Ἐστι δίκησ οφθαλμοσ, ὄσο τὰ πᾶνή ὄσ.—254. Ἐ ν τῆ ἐν ὄσῶ; ἢ ἰ ὄσ ὄσ (ἐν τῶ δὲν ὄσῶ ἢ εἰσ ῶ εἰσ)
257. Μήλοσ—ἦλοσ.—258. Ἰστόσ-αἶτοσ.
248. ΔΑΝ 258. ΔΟΥΝΑΒΙΣ (Όρι-ΑΝΑ διασ, ὕανω, Νίγωσ, Αβυ-ΝΑΙ δοσ; βύασ, Ἰνδοσ, Σίνας.)
—259. Ὁ κοχαρομενοσ ἐν κυρίῳ κοκαρσ-σθω.—260. ΑΥ μ ε λ ὄ σ η σ, μ ἔ λ υ σ ε σ (ΑΥ με λυ—σείσ; μέλισσασ).

ΟΙ ΑΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ: Θ. Γ. Φλεριάνοσ, Β. Σπυρόπουλοσ.
ΑΤΡΙΝΙΟΥ: Ολιμμένη Ψυχῆ.
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Δ. Χ. Διαμοντιούπολοσ, Κ. Γεσονάκοπολοσ.
ΒΕΛΑΣΤΙΝΟΥ: Κ. Α. Πακαδημητριόυ.
ΒΟΛΟΥ: Α. Γ. Κολταδόπολοσ.
ΚΕΚΥΡΑΣ: Σ. Χ. Δενδρινόσ.
ΔΑΥΡΕΙΟΥ: Σκαματίνα Κροσόσηκη, Κούλα Χαροδαλοῦκη,
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Ψυχῆ του Ακαίρου, Ν. Σ. Χατζηαντώνησ.
ΠΑΤΡΩΝ: Τραυματίας του Μπιζανίου, Κυριακοδωρίσσι Πατρών.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κούλα Α. Αλεξάνδροσ, Α. Κουνομπίησ, Η. Α. Λοράνοσ. Ασθη του Βέγα.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ε. Μιχαλοκοπολοσ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Όλον τῶν ἀνατόρα τὰ δόνόμασ, κἀδοσ και θλόν τῶν ἀποσπειλλένων δεκάλεπτον μόνον με τὴν ἴδιαν ταυ, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρονομία και ἐκλήροδοθησαν οὐ εἴησ δόσ: Κ. Γεσονάκοπολοσ ἐν Αμαλίδα; και Γ. Κατολίησ ἐν Θεσσαλονίκῃ, οὐ ὁποῖο ἐνεγρόφησαν διὰ τρεῖσ μῆνασ ἀπὸ 1 Νομβρίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Διὰ 1 δοσ 10 τὸ πολλὸ λέξασ με ἀπὸ στοίχησ δο. 3 (ὁ εὐλόγοσ δοσ.) Πῆρε τῶν 10 λέξ. 20 λέξ; ἢ 1 λέξ; με κατέτα στοίχησ λέκ. 80 και με κεφαλὰσ λέκ. 1 Ο χρονοσὶσ σέχοσ δο. 1.]
* * * * *

Μικρα Μυστ. ἀνταλλάσων—ἐαν εἶνε σῶνται;—με Αφελῆ Σανθούλαν Μανόν, Ανυσοῆν, Αγοδιόκατίνο, Βασί Χάλην, Σταχταποῦταν, Ροζάλβω, Αγοροπαιτιαν, Καροάτιδα, Ασπρολοῦλοδο, Μυγκι.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟ
[ΙΗ'—379]
Λαριστινοί, ὀνομαθῆ λίγασ κ' ἔδοξοσ νὰ οἶ; ἔστυροβάν.— Βερβόν

Κορωνίς τῶν Ζιζανίων, θεωρη κἀθῆκον ἐπιειδαλημῶν και ἀκαρπυτητον, ἐκφράζω συλλυπητήρια δὲ ἀπὸ λιταν μητροσ τῶσν ποσφιλῶσ; και με λοκαγῆδοσ. Σανθὸσ Ισπότη [ΙΗ'—381]

ΔΙΑΠΛΑΣΤΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Κηρόσαστα ἐπιστρατωσι; και ἀπὸ τὸ Βασίλειο; Ἐναρκέσ ἔχθησ κρεζιόν κατὰ γῆν, θάλασσαν και ἀέρα Δεχθῆμεθα καταλήψωσ; 3 θεσασε στρατηγῶν. Ἐκίσησ στραταρχῶν, σὺ μταρχῶν, μερῶστων, στρατωτικῶν διοικητῶν πανταγῶδων. Κριτίσισ. δὲν ἐκ κλειόνται. Δ) ηἰ; Δ. Μπακουλῶν διὰ Δ. Βισιλέωσ Ἠρακλειόυ Π, Αθῆναί;.
Ο Υπουργὸσ ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΟΝΕΙΑ; Υφυπουργ. ΒΑΡΒΑΡΟΜΑΧΟσ ΕΛΛΑσ Ἀρχιστρατηγ. ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΛΑΒΑΡΟ Ἐπιτελωχῆσ; ΕΩΣΦΟΡΟσ [ΙΗ'—382]

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟσ ἸΠΩΝΗΦΙΟσ
[ΙΗ'—383]

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟσ ἸΠωνηφια δημοψηφισμοσ 1918
[ΙΗ'—384]

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟσ ἸΠΩΝΗΦΙΟσ ΔΙΑΠΛΑΣΤΑΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
[ΙΗ'—385]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ
Η στιγμή, του ἀπὸ ὡσα σὶ ὡσα περιμῶνασ, ἦλεσ. Και γι αὐτὸ δογ

μασ εὐχαριστωσ τον Πόλεμο του «Κροτωνσ», ἀνοδῶντοσ; τὴν ἀποθημῶσ; ο 1.000 δραγμασ και προσθητοσ; στωσ ὄσοσ; τον Διαγωνισμὸ Ἐθνομῶν (1918) ὄτ διαγωνισθοῦν πέντε ἀπὸ κάδε ἔθλογο; Του Βασιλειου εἶνε; Διαβόλασ της Γετονιάσ, Αδων της Χαϊρονείασ, Βαρβαρομάχοσ Ἑλλάσ; Ἀσθη της Δόξησ, Αετιόβησ. Τούσ ὄρουσ ἐπιμῶονομα με τὸ λογο της τιμη; μα; Κα ἔτσι τὸ «Βασίλειο» πᾶνοπο κρεβαλοσ στήν ἀγοτεικῆ διαπλασιανῆ διαμαχῆ.
ΔΙΑΒΟΛΑΚΗ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ
[ΙΗ'—386]

Διαβόλακι της Γετονιάσ, οὐ εὐχαριστώσ δια τὰ ὑποχωροτικῶν ὑλογῆ και, δοωσ; λέσ; σὶ φίλοσ; θὰ ἐργεσθῶ γιὰ τὸ Βασίλειο.

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟσ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ
[ΙΗ'—387]

Τριούστγην, γιαι ἀπὸ γα ἐν ἀπαιτῶσασ ὑπὸ γράμμα μου;— Ζινέτι [ΙΗ'—388]

αναβάλα ὀποψηφιστικῆ; Ποδῶ; δὲν ἔσφρησιγ τὸ φακοστώ, τῆγαρημῶν τῆεβῆστικῆ;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΙΑΣ
[ΙΗ'—389]

Ενιαία Ἑλλάσ; Σανθὸσ Ισπότη Ἑβήνην ὄμῶν Ἀγαπῶτε εἰ ἄλλωσ;
ΚΑΠΕΤΑΝ ΑΠΑΝΤΙΑΣ